

Молодий комунар

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 6 січня 1987 року

№ 3 (3822).

Ціна 2 коп.

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОЇ БРИГАДИ
ГАРЯЧОГО ПРЕСУВАННЯ ЦЕХУ № 2
СВІТЛОВИДСЬКОГО КОМБІНАТУ ТВЕРДИХ
СПЛАВІВ І ТУГОПЛАВКИХ МЕТАЛІВ
(БРИГАДИР О. В. ХАРЧЕНКО,
ГРУПКОМСОРГ О. ХАРЧЕНКО).

Плудни назустріч XX з'їзду ВЛКСМ і XXV з'їзду
ЛКСМУ України, колектив бере такі зобов'язання на
1987 рік:

— виконати план двох років п'ятирічки по вироб-
ництву пластин із мінералокераміки до Дня Консти-
туції СРСР;

— підвищити продуктивність праці на 10,5 процен-
та понад планову;

— випустити понад план 18 тисяч штук пластин із
мінералокераміки;

— подати і впровадити дві рацпропозиції;

— зекономити графічного оснащення на суму 1,6
тисячі карбованців;

— зекономити електроенергії на суму 700 карбо-
ванців;

— брати активну участь у громадському житті цеху
і комбінату;

— підтримати почин передових виробничих колек-
тивів країни: «Якості продукції — гарантію колек-
тиву»;

— кожному члену колективу відпрацювати три дні
на об'єктах соціалістичного будівництва.

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ОБГО-
ВОРЕНІ І ПРИЙНЯТІ НА ЗАГАЛЬНИХ
ЗБОРАХ КОЛЕКТИВУ.

У молодій кра-
нівиці Антоні-
ни ФЕДОТЬЕВОЇ
трудова стаж
невеликий. Але
на головному за-
воді виробничого
об'єднання «Дні-
проенергобудпром»
її знають. По сум-
лінній праці, по
високій кваліфі-
кації. Нинішнього
року комсомолка
підтвердила репу-
тацію спеціаліста
високої проби —
їй присвоєно зван-
ня «Краша за
професією».

Фото
Л. ТАРАСЕНКА.
М. Світловодськ.

БРИГАДИР СЛЮСАРІВ

Бурякопереробний цех
— одна з найважливіших
ділянок будь-якого цук-
рового заводу. Ульяно-
вський цукроварний нази-
вають його заводом у заво-
ді. З настанням ремонтно-
го періоду тут трудяться
найдовідченіші робітни-
ки, зокрема, В. Кривий,
М. Умніхін, Л. Михайлен-
ко, В. Майхевич, В. Ба-
лута, В. Клименчук та інші.
Недавно, після служби в
Радянській Армії, в цей
цех прийшов випускник
Кіровоградського інститу-
ту сільськогосподарського
машинобудування, номсо-
малець Олександр Загаль-
ський.

Очолювана О. Загаль-
ським бригада, вже встиг-
ла якісно відремонтувати
декілька транспортів,
законсервувати дифузій-
ний апарат.

Л. БАЖАТАРНИК,
громадський корес-
пондент «Молодий
комунар»,
Ульяновський район.

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

У кабінеті голови колгоспу ішла розмова. Бесідували про завтрашній день
однієї з прогресивних форм господарювання — сімейного підряду. І перше, що
кинулось у вічі в кабінеті голови, — рівенький столик одружених сніжно ще
незаповнених бланків «Договору на виробництво продукції тваринництва за
принципом сімейного підряду». Тому так закономірно й певнимешо почалася
наша бесіда з головою колгоспу імені Шевченка Кіровоградського району Гали-
ною Олександрівною Нікітіною.

Взагалі до кожної сім'ї, яка догля-
дає колгоспну худобу за підрядом,
треба підходити й вирішувати питання
віч-на-віч. Увага й взаєморозуміння —
це, по-моєму, дуже важливі принципи
сімейного підряду. Знаю задалегідь,
наприклад, що Георгієві Радіці без

Тобто, в підсумку і центнер молока
коштує 45 карбованців. До слова ска-
жу, що наш колгосп досі план завжди
виконував.

А в наступному році Гайдабурі
отримають (за такими ж самими під-
рахунками) не менше 10 тисяч карбо-
ванців прибутку.

Колгоспові ж від цього вигоди пря-
ма: він перевиконуватиме державний
план по продажу продукції. І є ще
чимало вигод господарству.

КОР.: Але є й труднощі?

Г. О. НІКІТІНА: В нашому колгоспі
із впровадженням сімейного підряду
взагалі буде нелегко. Всі колгоспники,
яких я оце називала, живуть у Попів-
ці. З Первозванівки, центрального села
колгоспу, приміського села, куди по-
стійно курсує з площі Декабристів
обласного центра міський автобус, не
дуже поспішають укласти договори.
Багато з села їздять на роботу в мі-
сто. Або ще й так: працюють у Кірово-
граді, квартири мають також у місті
а батьківська садиба їм — як дача.
Такі не дуже братимуться за догляд
худоби, бо прив'язані до виробництва
бувають тут лише у вихідні...

КОР.: А може з такими треба особли-
во побесідувати? Адже міський житель
теж зацікавлений, щоб на його столі
було молоко й м'ясо. Ось у спілці з бать-
ками вони й змогли б узятися за сімей-
ний підряд... Прикладі таких зараз
преса наводить чимало.

Г. О. НІКІТІНА: Певно, що будуще
й непередбачувані труднощі, і при-
ємні несподіванки. Бо ми лише почи-
наємо. Час покаже. Давайте відкладе-
мо продовження нашої розмови до
січня наступного року: тоді ми наві-
даємось у господи названих у сво-
годинній нашій розмові колгоспників.
Розмову віз В. БОНДАР.

ЗА ПРИНЦИПОМ СІМЕЙНОГО ПІДРЯДУ

Г. О. НІКІТІНА: Говорити про ма-
совість сімейного підряду сьогодні ще
не маємо підстав, але перші договори
вже укладено. І хоч переконалих при-
кладів вигідності господарювання за
сімейним підрядом у своєму колгоспі
ще мало, проте багато хто з колгосп-
ників береться за нову справу без
оглядки. Бо роз'яснювальну роботу ми
ведемо постійно. Адже сімейний під-
ряд — одна із форм колективного пі-
дряду. Працюють люди на колгоспній
чи радгоспній землі, використовують
суспільні засоби виробництва. Планове
почало закріплено в договорі між гос-
подарством і сім'єю. Виробництво ве-
деться на повному господарському.

Вимоги сімейного підряду точно та-
кі ж, як і колективного: добровільність
при формуванні підряду, оплата
праці за кінцевий результат, матеріаль-
на відповідальність за ресурси і про-
дукцію, демократичні принципи управ-
ління і таке інше.

КОР.: Зараз ви можете назвати ті ро-
дини, які зрозуміли суть і вигоди сі-
мейного підряду?

Г. О. НІКІТІНА: Зрозуміти, ду-
маю, — не мудра штука. Треба ще й
зв'язати свої можливості. Ми, прав-
ління колгоспу, теж на будь-які руки
не віддамо колгоспну худобу, корми,
зпаляди. Віддаватимемо в надійні,
працьовиті руки, в кому ми не сумні-
ваємось, на кого ми надіємось. Ось
взяли родину Гайдабурів, Ольгу Васи-
лівну Гайдабурі знають усі в колгос-
пі. Сьогодні вона вже пенсіонерка, але
не сидить без роботи: до корів догля-
дає, до куховарить... Вона однією з
перших прийшла в контору: «Я вже
раніше чула про сімейний підряд, ду-
мала пад ним не сама, а з дітьми, от
і вирішили взяти 10 колгоспних ко-
рів...». Живуть Гайдабурі у віддалено-
му селі Попівці в одному місці — всі
три хати по сусідству: мати з батьком,
дочка з в'ятем, синами. Хати, до речі, по-
ставив їм колгосп.

П'ять корів бере багатодітна сім'я
Світлани Миколаївни Майбороди. Це
до речі, одна з наших колишніх пере-
дових доярок (зараз за станом здо-
ров'я виконує фізично легшу роботу)...

КОР.: Для сімейного підряду госпо-
дарство пропонує тільки корів?

Г. О. НІКІТІНА: Ні, чому. Всяку ху-
добу, обходити яку можна без обов'яз-
ковості високої механізації праці. Це
на першому етапі. Бо, приміром, якщо
хазяїн добуватиметься високих надойів
молока, і сам, і господарство матиме
велику вигоду — ми купуватимемо та-
ким сім'ям дойльні апарати. Про це
вже теж мовилось із колгоспниками.

Беруть у колгоспі для доглядання за
сімейним підрядом свиней. Агроном по
пасіництву Володимир Григорович
Опекшін уклав договір на 15 свиней.
А Георгій Радіца — на 50.

КОР.: Одна сім'я береться доглядати
50 свиней?

Г. О. НІКІТІНА: Так, Георгій із
жінкою та сином уже не перший рік
пасуть худобу в колгоспі і всі знають,
які це працьовиті люди. В колгоспі
сім'я пастиме стадо телиць в три сотні
(а то й більше) голів, а заодно ви-
рощуватиме в своєму хліві півсотні поро-
сят. Є вже й певний досвід сімейного
підряду. Наприклад, Георгій Радіца
торік брав у колгоспі на відгодівлю
4 бички. За працю і винагорода. Тіль-
ки за останні два роки він заробив у
колгоспі 11 тисяч карбованців, придбав
легкову машину...

КОР.: Але ж 50 свиней — це не 4 бич-
ки, їм і приміщення потрібні, і корми...

Г. О. НІКІТІНА: Договори всі пе-
редбачено. Незабаром будівельники
почнуть зводити сараї, хлівні тим кол-
госпникам, хто уклав договір. Корми
доставлятиме також колгоспна техні-
ка: йдуть живна, наприклад, — ПТС із
соломою не до колгоспної скрини пря-
мує, а до хазяїна у двір. Чи там ку-
куруду збирають: передбачено у до-
говорі продаж бадилля кукурудзи, сп-
лосу — колгоспний транспорт прямо
з поля доставить, а ти вже сам тоді
хазяїнує: скортуй, сплосуй, складай у
кагати, просушуй...

Та й крім того ж ми землю колгосп-
ну виділяємо цим господарям в залеж-
ності від худоби. Гайдабурям, для при-
кладу, даємо гектар землі, де вони
зможуть вирощувати кормові культу-
ри: люцерну, кормові буряки, гарбузи...
Даємо, зрозуміло, на строк дії договору.

особистого транспорту на такому ха-
зяївстві не обійтись. Уже сьогодні мо-
жу певно сказати: він матиме на ха-
зяївстві підводу. Треба кормів: поїхав
на колгоспну ферму, набрав скідки
треба, зважив, оформив документаль-
но (фактично — купив у колгоспі).

КОР.: Галино Олександрівно, тепер
давайте присунемо до себе рахівницю і
скажемо мовою цифр: яка вигода від
сімейного підряду хазяїнові і колектив-
ному господарству? Тобто про те, за-
ди чого ми сьогодні агітуємо.

Г. О. НІКІТІНА: У нас підряд всту-
пить у дію не раніше, як наприкінці
весни. Отже, давайте візьмемо родину
Гайдабурів, 10 корів. За сім місяців
хай від кожної корови вони надоять
по 2 тисячі кілограмів молока. Один
кілограм здають по 30 копійок. Отже,
матимуть за молоко 6 тисяч карбован-
ців. Вирахуємо з цих коштів на будів-
ництво хліва — 2 тисячі карбованців,
і на купівлю кормів — майже півтори
тисячі. Залишається — 2,5 тисячі кар-
бованців чистого прибутку. Це вже за
перший неповний рік, враховуючи ве-
ликі матеріальні витрати на будів-
ництво. Треба врахувати й те, що
вкінці року, якщо колгосп виконує
план продажу державі молока, то до-
датково оплачується ще 50 процентів
за кожен зданий кілограм молока.

ПРЯМА ЛІНІЯ

УВАГА! УВАГА! УВАГА!

Всім, кого цікавлять питання сімейного підряду.

До редакції надходять листи, лунають телефонні дзвінки з проханням розпо-
вісти про сімейний підряд, деталі, проблеми, досвід, що стосується цієї прогрес-
ивної форми господарювання. Одними з перших в області її взялися впровад-
жувати господарства Кіровоградського району. Сьогодні «Молодий комунар»
в актуальному інтерв'ю розповідає про впровадження сімейного підряду в одно-
му з колгоспів.

Якщо ви хочете детальніше довідатись про все, що стосується сімейного під-
ряду, подзвоніть у редакцію газети «Молодий комунар» У СУБОТУ, 10 СІЧНЯ
З 10 ДО 12 ГОДИНИ РАНКУ. На запитання читачів відповідатиме голова Кіро-
воградського райвиконкому Олег Володимирович ДЕНИСЕНКО.

Номери телефонів — 2-59-82,

— 2-55-65.

Якщо кому не вдається дозвонитись, надсилайте телеграми чи листи із за-
питаннями. Їх ми також не залишимо без уваги.

МУЗИКА ЛІНОТИПУ

Валє не з говірок. Відповідає лише коротко, але конкретно на питання. Не поспішає звинувачувати в неспіввідповідності. Щирі, примружені очі і така проста невинувата посмішка відразу ж розвіюють подібні підозри. Просто вона належить до тих, хто вміє слухати. А можливо, то вже характер її роботи поклав відбиток на її особистий характер?

Отже, Валентина Когут — молодий комунар, лінотипистка Бобринецької районної друкарні. Розповісти, що це за професія — лінотипист, не так просто. Лінотип — одна з найскладніших машин у друкарській промисловості, що відливає металеві літери, рядки. Тобто, на ньому набивається текст майбутніх газет, плакатів і т. д. Зовні це здається ніби й просто — натискує на клавіші з відповідними літерами, як на друкарській машинці, а механізм зробить своє діло. Тільки от щоб той механізм

СЛОВО ПРО ДЕЛЕГАТА ОБЛАСНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

слухався, його треба добре знати. Ніколи не думала Валє, що в неї буде ця професія, навіть не знала, що існує така. В дитинстві все мріяла про піаніно. «Ось виросту...». Але вже до того часу, коли виростала, зрозуміла, що то так і залишиться мрією. Десятий клас Валє закінчувала вже у Бобринці. Мала тут хорошу подругу, яка грала на піаніно і з охотою брала допомоги. З якою наполегливістю розучувала Валєнина прості мелодії, скільки упертості в собі ніколи не помічала. Та наполегливість їй ще не раз пригодиться у житті.

Дійсно говорять, що коли хочеш більше дізнатись про людину, подивись, яка вона в роботі. Валє сиділа за лінотипом і стає якоюсь іншою. Примружені очі серйознішають, посмішка змінюється зосередженістю. А уважність, з якою вона тільки-но слухала співбесідника, вже належить лінотипу і текстові, що лежить біля неї.

Повернулася Валєнина у Бобринець у 1980 році після закінчення Дніпропетровського поліграфічного училища. З перших же днів її наставником був В. О. Будаєв — досвідчений лінотипист; вже 25 років у друкарні працює. Що й говорити, неслухняним виявився лінотип у перші дні роботи. Аби не Віктор Олексійович та не Валєна наполегливість...

Поступово приходила майстерність, поступово зросталась з колективом. І все ж якось піддалась умовлянням подруг-однокурсниць переїхати у Миколаїв, де вони також працювали у друкарні. Поїхала. Подивилася. Ніби й добре там, і директор запрошує: «Залишайся тут». Повернулася назад. Хай що хочуть говорити, а тут дім, близькі і рідні. Може важко пояснити, але відчула, що коріння її тут. Та й колектив. Вірять їй, доручення дають, виходить, не можна підвести.

Закопила її комсомольська робота. А в 1984 році стала кандидатом у члени КПРС. Ось тоді і обрали її секретарем комсомольської організації відділу культури. А до неї входять комсомольці друкарні, музичної школи, районної бібліотеки, кінотеатру, редакції районної газети «Частка хлібороба» — всього 30 чоловік. І не підводить Валєнина. Вона стала одним з організаторів двох комсомольсько-молодіжних колективів у друкарні. Ще й піаніно не налічує їхня біографія, але молоді поліграфісти зарекомендували себе з найкращого боку. Нині поліграфісти стали на трудову вахту, присвячену XX з'їзду ВЛКСМ.

У нинішньому році молодий комунар Валєнина Когут стала студенткою-заочницею Львівського поліграфічного технікуму. Турбот побільшає.

З. КУЦЕНКО.

Дискусія—форма спілкування

Чотири роки тому Толбухінський окружний молодіжний будинок створив дискусійний кіноклуб на громадських засадах. У

його роботі беруть участь чимало молодих робітників, службовців, студентів, які люблять кіномистецтво. Великий інтерес у стінах цього клубу викликають тематичні вечори з широкого кола питань, які порушено у художніх і документальних фільмах, зустрічі з режисерами та іншими діячами національного кіно.

Цікаво знати, що членів клубу зазвичай знайомлять зі стрічками, які незабаром виходять на екрани кінотеатрів і палаців культури міста. Зовсім недавно в клубі демонстрували

відеокасети нового радянського фільму «Листи мертвої людини» — страшної розповіді про наслідки можливої ядерної катастрофи.

Пензлем і різцем

Плідно працює група молодих художників Добруджі, очолювана Євеліною Ханджієвою, а жанрами живопису та скульптури. Чимало зі своїх нових творів митці подарували Грудовській обштинській ком-

сомольській організації, окружній художній галереї «Народна молодь».

Нині всі члени групи готуються до окружної молодіжної виставки «Толбухін-87». Вони вже мають неабиякий досвід участі у національних виставках, а також у зарубіжних. Твори толбухінців експонувалися, зокрема, на виставках в Угорщині, Польщі, Австрії, Португалії, Японії, Канаді.

Добрірку за матеріалами толбухінської окружної газети «Добруджанська трибуна» підготував Н. ДОБРИН.

«СТРЕС НА ЗАМОВЛЕННЯ»

На кореспонденцію «Стрес на замовлення», вміщену в газеті 1 листопада 1986 року, адміністрація троллейбусного управління сповіщає, що її обговорено в колективі служби руху серед водійського складу.

Недостойну поведінку на робочому місці О. І. Ступак розглянуто на засіданні цехового комітету

та ради маршрутів 12 листопада 1986 року. Наказом по управлінню № 463 від 18 листопада 1986 року водіїв троллейбуса О. І. Ступак оголошено суворо догану. Її позбавлено 100 процентів премії за листопад. Наказ доведено до відома усього водійського складу управління.

На знімку: конструктор зоряних кораблів С. П. КОРОЛЬОВ перед запуском собачки Стрілки в космос. (Знімок із Меморіального музею космонавтики в Москві).

Фотохроніка ТАРС.

«КРУГЛИЙ СТИЛ» «МК»

процес експлуатації. Це стосується одночасно всіх ділянок — поточного ремонту №№ 1, 2, 3, дрібніших допоміжних підрозділів. Багаторозбірний цех ПР-3, як він зветься, найважливіший тим, що розбирання локомотивів,

скажімо, верстат-напівавтомат. Зрештою, модернізуємо технологічні процеси й за рахунок обладнання, яке надходить зі сторони, але видно, що попит тут поки що явно не задовольняє пропозицію. Поки що відсутнє перепоню залишається звична вичікувати. Насамперед, відлінує та велика трудоміст-

шення ми в комітеті що просто не дійшли, а треба б.

Реально свою частку праці ми зможемо внести через діяльність і віддачу ради молодих раціоналізаторів, яку плануємо організувати. Поки що ефект від розрізної роботи навіть досить помітний на своїх місцях новаторів не може оцінюватися загальнодеповськими критеріями.

Є в нас так званий перспективний план незіршених проблем. У ньому зафіксовані ті питання, які підпадають під принцип: знаю, що робити, але поки що не знаю як. Тож із тих принаймні кількох важливих пунктів цього плану нам, мабуть, варто буде почати з одного. Скажімо, із ради молодих раціоналізаторів. А згодом візьмемося за інші.

С. ТРИГОРНИЦЬКИЙ: Хочу сказати, що слово експерименту у нас поки що викликає негативні емоції. Чи ж лише від невідомості з його суттю? Чи там не було, поки що застосувати принцип білоруських залізничників «меншою кількістю працюючих — більші обсяги виробництва» без витрат цього самого виробництва для нас непрактично. Кожен з рядових працюючих бачить перевагу експерименту відразу середні вищі ланки (судити досить уже по одній оппіві праці). А власне виконанням залишається тужити за давніми часами, коли були і гроші, і наслідки, і задоволення від роботи.

КОР.: А нині що — крок у зворотному напрямі? В. НИЖНИЧ: Ні, віримо, що це труднощі прийма-

Не взамін, а одночасно

слід розуміти процес технічного переоснащення локомотивного депо

додаткових виробничих площ. Доводиться йти на нечувані свої умовності компроміси. Скажімо, відсутність додаткових стійл у депо. Це відомо чим реально дошнується: на одній робочій колії ведеться плановий ремонт локомотивів, позаплановий же проводиться фактично ніде. Тому й доводиться «довантажувати» цим і там порядний шмат роботи пункту технічного обслуговування локомотивів. У результаті тамтешні працівники виносять непряму, невластиву своєму профілю роботу.

КОР.: А чи звучить це аж таким парадоксом, враховуючи, що цілі у всіх одна — комплексне переоснащення локомотивного парку.

М. Д. ГРАЩЕНКОВ: Усе це правильно, однак, об'єми робіт залишаються зовсім великими. А це вносить ускладнення... Тут і якість, і майже одночасно оплата праці... Тож питання лиш у часові освоєння і посилення зусиль.

КОР.: Михайле Дмитровичу, якими ж напрямками йде ця робота, хай не до кінця ефективна? Як заявляє про себе молоді?

М. Д. ГРАЩЕНКОВ: Вони вже названі — удосконалення діючих потужностей і повна їх заміна у

енерго-й людські затрати тут найбільші. Робота дуже важка, і її треба робити легшою. Тут би молоді оголосили цю діянку об'єктом комсомольського шефства. А то може скластися враження, що працюючої молоді у депо одиниці — так мало її на поточному ремонті.

Механізація трудовитрат процесів йде дуже повільно, набагато повільніше очікуваного. Затримка навіть не за так званим інженерним забезпеченням — вона в самих виконавцях. Є спроби активізувати цей процес, але затрачені зусилля відшкодовуються не так активно, як це задумувалося. Так створено експериментальну бригаду по виготовленню оснащення й допоміжних пристосувань. Це виділено навіть в окреме приміщення, бо займаються хлопці дійсно великими об'ємами робіт, які в цехах для поточної роботи малореальні. Для прикладу, це пристрої в масштабах усього депо —

ність процесів, пов'язаних навіть із впровадженням нового, удосконаленого. Тут теж парадокс: люди знають, що працювати над удосконаленням процесів все одно треба, але не поспішають починати... Бо оцінюють це за кінцевим ефектом — мовляв, зусилля навряд чи окупляться.

С. ФЕДОРОВ: Критика в бік спілчан і неспілкової молоді резонансна, але, якщо розібратися по суті, затримки за інженерним забезпеченням, таким чином, практично немає — це раз. Затримка за виконанням є — і це теж дійсність. Чого чекати від молоді? Чесно кажучи, поки що реальним наш вклад бачиться лиш у першому напрямі — із реалізацією, здається, нарікань небагато. Там, де молоді дійсно представлена і числом, і аміном — скажімо, у цеху експлуатації. Так, це упущення, до його вирі-

XXVII з'їзд КПРС наголошувало на необхідності й невідкладності переведення економіки на інтенсивні методи розвитку, активному використанні у народному господарстві досягнень науково-технічного прогресу. Ухвалені Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на дванадцять п'ятиріччя і на період до 2000 року передбачають в розділі, зокрема, про розвиток транспорту і зв'язку прискорити дальший розвиток і технічне переоснащення локомотивних та вагонних депо. Процес цей не миттєвий, але діяти треба вже тепер, розрахунок-бо йде на ефект від кожного року, місяця, дня.

Залізничний вузол Знам'янка — крупний підрозділ на Одеській залізниці. Тож усі з названих завдань однозначно стосуються і його виробничих підрозділів, зокрема, і локомотивного депо. Чи знайшли своє місце у вирішенні важливих завдань прискорення молоді залізничники? Якими шляхами йде впровадження інтенсивних процесів та які це породжує проблеми? Які перші висновки можна зробити і що у зв'язку з цим переглянути? З приводу цих та інших питань висловлюються секретар парткому локомотивного депо станції Знам'янка М. Д. ГРАЩЕНКОВ, секретар комітету комсомолу С. ФЕДОРОВ, слюсарі-електрики апаратного цеху В. НИЖНИЧ та С. ГРИГОРНИЦЬКИЙ, машиніст електровоза групкомсорг комсомольсько-молодіжної колонії імені 60-річчя ВЛКСМ П. БІЛОУС.

М. Д. ГРАЩЕНКОВ: Власне переоснащення, технічна реконструкція й оновлення пристроїв, механізмів, вузлів, систем тощо почалася років 5—6 тому. Темпи враховувалися саме через розцінювання переоснащення лиш як складової у загальній системі заходів по удосконаленню структури й методів організації виробничого процесу. Можливо, тому ця справа не набула необхідних інтенсивних обертів. Що ж, помилки ніколи не займає виправляти.

Які проблеми нині стоять і які шляхи їхнього розв'язання очевидні? Фронті робіт визначені практично для кожної з ділянок. Локомотивне депо на сьогодні потребує серйозної реконструкції. Причому, враховуючи установку на прискорення науково-технічного прогресу, — реконструкції кардинальної.

КОР.: Як же із практикою?

М. Д. ГРАЩЕНКОВ: Коло проблем доведеться обмежити тут двома напрямками: реальним для виконання нашими власними силами при існуючих обставинах — і не до кінця гарантованим через так звані об'єктивні причини. Поясню. Якщо мислити і діяти принципово і стратегічно, — передумови для росту є, і їх чимало. Кредо прогресу, як і на інших ділянках, тут у двоєдиному процесі — модернізації й заміні існуючого устаткування. Зробивши урок із дійсно помилкової тактики нарощування нових об'єктів без розвитку існуючих, тим більше не один рік, бачимо той дру-

СІМЕЙНІ ВЕЧОРИ

Вечір великої сім'ї відбувся в пригороді Херсона — селищі Зеленивка. У вистроєному будинку водія місцевого радгоспу «Овочевий» Андрія Івановича Мухомова зібралися разом з батьками однокласниці його дочки Наталі, Юлії та дівчата розповіли, як готуються вони до самостійного життя, як вивчають професії механізатора і тваринника.

Старшокласники багато чого вміють робити: хлопці успішно вивчають професію механізатора, минулого літа майже всі працювали на жнивках, дівчата хоч сьогодні можуть прийняти трупи корів, на канікулах вони заміняли доярок, які були у відпустці. А як бути, якщо Льоня Павлович зріє стати агрономом? Попрацювавши в полі, краще опанувавши хлі-

боробську справу, вступить до Інституту за направленням радгоспу. На цю пораду не могли не прихилити і сам Льоня, і його батьки.

І ось уже на столі з'явився киплячий самовар, випечені господинею Лідією Олександрівною пироги. До речі, не без її впливу Наталя задумала після школи йти на ферму. Отож, дочка і мати працюватимуть разом. До пізнього вечора тривала задушевна розмова. Батьки схвалили рішення багатьох десятикласників після навчання залишитися в рідному радгоспі.

Сімейні вечори стали тут доброю традицією. Вони допомагають об'єднати зусилля школи, сім'ї і колективу господарства у вихованні трудової зміни.

М. Р. ПАТАУ.

Уроки в старому вітряку

У незвичному місці — старому вітряку — проходять ці уроки, що сподобалися учням Білопільської середньої школи. Їх приваблюють не тільки дивовижні дерев'яні шесті, які з часом стали міцнішими від заліза, й стерті кам'яні жорна. Тут розташований перший і поки що єдиний на Вінниччині музей хліба.

Більше року діти під керівництвом учительки історії Анастасії Лук'янівни Бойко збирали для нього експонати. Вони ходили по дворах, розшукуючи хліборобські реліквії, які збереглися в сім'ях, рилися в архівах та бібліотеках. Не обминали і склад металобрухту в колгоспних майстернях.

У селі довго думали, де розмістити всі матеріали

експонати, зібрані дітьми. Нарешті вирішили, що найкраще місце для майбутнього музею — старий вітряк. Колгоспні теслярі підновили його, полагодили все, що було зруйновано. До реставраційних робіт підключилися архітектори, шефи з сільгоспхімії, ремонтно-транспортного підприємства і райспоживспілки. І занедбаний вітряк здобув друге життя.

Експонати, розміщені тут, розповідають про зародження і розвиток хліборобської справи у світі, країні і, зокрема, на Поділлі. Поруч з рецептом хліба, який випікався в блокадному Ленінграді, п'ять хліборобських заповідей відомого вченого, двічі Героя Соціалістичної Праці Терентія Семеновича Мальцева. Вони вчать берегти це головне на світі добро любити працю.

Уроки в старому вітряку відвідують і діти з сусідніх сіл. Вони пізнають тут високий зміст хліборобської праці.

М. Р. ПАТАУ.

ного періоду, що це минається. Бо дійсно шкода не радіти від наслідків своєї роботи. Дуже дошкуляють перебої з поставками — а ми ж теж когось підводимо своїм невчасно відремонтованим електрообладнанням. А спитайте, чи подобаються такі перепростави нам самим? На кожних зборах говоримо про одне й те ж, а чути лише невідомі мені що гарантії. Почали було готувати яму для роботи механіка — кинули, а річ дуже потрібна. Сказано, що буде верстат для обточування бандажів колісних пар без викочування з-під електропаса — слово і понині тепле... Хоч і кажуть про достатні інженерне забезпечення, але є проблеми і тут. Ми їх відчуваємо, як кажуть, через власні руки...

С. ФЕДОРОВ: Певна вина тут з боку комітету комсомолу депю також. Це стосується власне організації роботи комсомольців і молоді у цехах та на ділянках. Хоча «Заходами по виконанню програми спільної роботи комітетів комсомолу і підприємств залізничного транспорту» передбачено як контроль за розстановкою і закріпленням молоді на виробництві, так і практичні заняття з керівниками й групкомсоргами відстаючих КМК, все ж формалізм проник і сюди. Аналіз складу комсомольсько-молодіжних колективів (зробили для початку хоч це) довів, що із 6 чотирь фактично не відповідають цьому званню вже з точки зору організації і складу. Тому в ре-

комендаціях комітету і значиться прохання до вищестоящих інстанцій сприяти добору й розстановці молоді у цеху ремонту чотирьох комсомольсько-молодіжних змін чи бригад. Дві працюючі в цеху експлуатації — приклад неформального підходу до справи.

Додатково ми ухвалили й умови соціалістичного змагання окремо для виконаних ділянок.

П. БІЛОУС: Додам, що без удосконалень нам все одно не обійтись, так, що чим швидше ми измиримося з цією необхідністю — тим швидше матимемо ефект. Ми, експлуатаційники, наприклад, дякуємо автостопному цехові за модернізацію наших приладів. Прилада безпеки, наприклад, — рукоятки пильності РБ-1, РБ-2. Їх введення допомогло машиністу уважніше виконувати основні функції на своєму робочому місці. Раніше при роботі в одну особу, без помічника, машиніст мусив дублювати зміну сигналів лише спеціальною педаллю — тепер це можна робити зручніше. Трохи, правда, непрактична ця рукоятка — поставлена також під празу руку, але виправити це неважко.

Так чи інакше поступ є. Сюди лиш більше наполегливості та спільних зусиль — і переоснащення із доробку окремих виконавців стане загальним. Як воно, зрештою, і відбувалося.

Розмову вів І. КУЦЕНКО.

м. Знам'янка.

Про Чандигарх ми, четверо дипломників Інституту країн Азії і Африки при МДУ, чули багато, та все ж не чекали такої побачити. Після Делі, з його вузькими вулицями Старого міста, яскравими базарами і истоппами, здається, потрапив в іншу країну. Акуратно підстрижені газони, будинки незвичайних геометричних форм... Майже безлюддя і всюди — маса зелени. Чандигарх молодий, він бувований в середині п'ятдесятих років. Проективала його група індійських архітекторів під керівництвом знаменитого Ле Корбюз'є. Будівництво продовжується і зараз.

Моя кімната у студентському гуртожитку нагадувала келію, проте мала високу стелю. Вся обстановка складалася із ліжка, двох стільців, невеликого стола і полиці для книжок. Але студент скрізь почуває себе як вдома. Швидко оберті стіни зникли під рекламними плакатами Аерофлоту і

лились з професором Вермою. Професор надав нам велику допомогу, коли після занять ми відправлялися в поїздку по країні, дав декілька рекомендованих листів своїм вайомим.

Першим містом нашого маршруту було Амритсар. Потім прибув туди близько півдня. Нестерпно спекотне сонце. Ми сіли у двокісну повозку-тонтю і поїхали в Золотий храм — головне святинище сикхів. Він з усіх боків омивається водою. Всю терито-

з ІНДІЙСЬКОГО БЛОКНОТА

Стажування в Чандигархі

«Радекспортфільму» і кімната пабула житлового вигляду.

Часто було чути стукіт у двері, і на порозі з'являвся черговий відвідувач: «Я чув, ви приїхали із Радянського Союзу і будете навчатися в нашому університеті... Якщо вам буде необхідно, будь ласка, звертайтеся до мене...». В результаті візитів плакати і налендарі перекочували до сусідів. А я натомість одержав картки з місцевими лейзажами і не менше двадцять запрошень на чайну чаю.

В університеті виявилась чудова бібліотека з великим читальним залом. Він став для нас на всі вісім місяців стажування постійним робочим місцем. Справа в тім, що ми приїхали не тільки вивчати мову пенджабі, а й збирати матеріали для дипломних робіт.

З вивченням пенджабі не все було просто. Наш патрон почав розбирати з нами класичну пенджабську поезію XVII століття. Ми довго мовчали, а потім запитали: чи не корисніше буде читати і обговорювати місцеві газети? — «Що ви! — замахав рукою професор. — Там немає нічого цікавого! Крім того, в газетах пишуть про політику, а ми з вами повинні вивчати мову». Проте ми все ж таки дійшли до спільної згоди. Професор почав пропонувати нам теми, а ми повинні були писати на них твори.

Настала зима. У Чандигархі, як і всюди в Індії, це краща пора року. Прийшла пора цвітіння троянд. Місто славиться своїми трояндами — його трояндовий заповідник найбільший в Азії. Сюди приходять у вихідний — погуляти, зустрітися із знайомими, покататися на човні по озеру чи сфотографуватися біля фонтана.

Якось ми прогулювалися в цьому чарівному місці. Нашу увагу привернула сворепець, який гуляв з дівчиною двох-трьох років. Легко уявити нашу радість і диво, коли ми почули, що він розмовляв з нею російською мовою. Ми познайомилися і через деякий час всі сиділи в затишній кав'ярні за закритим столом. Наші нові знайомі — Олена і Олександр — закінчили Університет дружини на поділ імені П. Лумумби. Олександр вже третій рік викладав російську мову в університеті Чандигарха.

Наступного дня він запросив нас до себе на запиття. Там ми познайоми-

рю оточують високі кам'яні стіни.

Від Амритсара до кордону з Пакистаном всього 30 кілометрів, і ввечері ми поїхали туди подивитися червоному спуску прапорів. Кордон — це два ряди колючого дроту.

Поступово з тієї й іншої сторони кордону почали збиратися натовпи. Рівно о шостій годині зазвучав горн. Яому тут же відповіли горн з пакистанської сторони. Відбулася зміна караулу. Знову заграв горн, і прапори повільно поповзли вниз.

Церемонія закінчилась, але народ не поспішав розходитися. Я дивився на пакистанський бік і ніяк не міг уявити різницю від індійського. Потім зрозумів: натовпи відрізнялися за кольором. Індійський — більш яскравий, жовтий, пакистанський — в основному чорно-білий. Та і сміх, мабуть, на індійському боці чувся частіше.

Наступного дня, вранці, ми виїхали в Бомбей.

Деякі днів ми апаюмилися з містом. Гуляли в парку «Висячий сад». Він називається так тому, що під ним розташовані резервуари з питтєвою водою. Побували в музеї Махатми Ганді.

Одного дня ми одержали запрошення на дискотеку в Міжнародний будинок студентів. На відкритій веранді грав джаз, танцювало декілька пар. Ми були відрекондовані організатору вечора відомому бізнесмену пану Годреджу — невисокому чоловікові років шістдесяти. Він люб'язно запросив нас відвідати один із заводів його фірми, котрий розташований недалеко від Бомбея.

Марна «Годредж» добре відома в Індії. Це — мило і зубна паста, канцелярські меблі і холодильники, друкарські машини і металобобові верстати.

Господар провів нас по заводу рухальських машин і холодильників. В одному із цехів нашу увагу привернули верстати з надписом «НММЗ».

— Ми нещодавно їх одержали, — пояснив нам пан Годредж. — Ми вже давно торгуємо з Радянським Союзом.

І ось за вікнами лагону почали збудовувати у вікторіанському стилі будинок бомбейського вокзалу. Попереду Делі, а потім рідна Москва.

Михайло РОМАНОВ. (АПН).

Чандигарх — Москва.

ЗАРУБІЖНІ АВТОРИ ДЛЯ АПН

ВТРАЧЕНЕ ПОКОЛІННЯ КАНАДИ

Безробіття серед молоді сьогодні — найкрупніша економічна і соціальна проблема, яка стосується багатьох молодих канадців. Згідно офіційної статистики, рівень безробіття серед осіб, молодших 25 років, на сьогодні складає 38,8 процен-

та, а реальний — значно вищий цієї цифри. До цього варто додати, що багато з тих, хто все-таки має постійну роботу цілорічно, зарплатня недостатньо, щоб піднятися над офіційною межею бідності. Особливо, якщо в них є сім'я. Часто освіта стає головною умовою для отримання роботи, особливо — технічна. Проте вартість університетського навчання постійно зростає.

Безробіття надзвичайно серйозно відбивається на психічному стані молодих людей, відбувається поступова ерозія самопова-

ги, впевненості в своїх силах. Більше того, воно губить і отруює стосунки в сім'ї безробітного. Тому не дивно, що так зріє рівень самогубства серед молоді.

«Чи буде робота для наших молодих людей?» — кричали цієї осені заголовки практично всіх найкрупніших газет Канади. «В 50-х і 60-х роках більшість людей, — повідомлялось на їхніх сторінках, — впевнено дивилися в майбутнє. Зараз люди виглядають розчарованими. І якщо це — вже майбутнє, і в подальшому треба чекати те ж саме, то стає дійсно страшно».

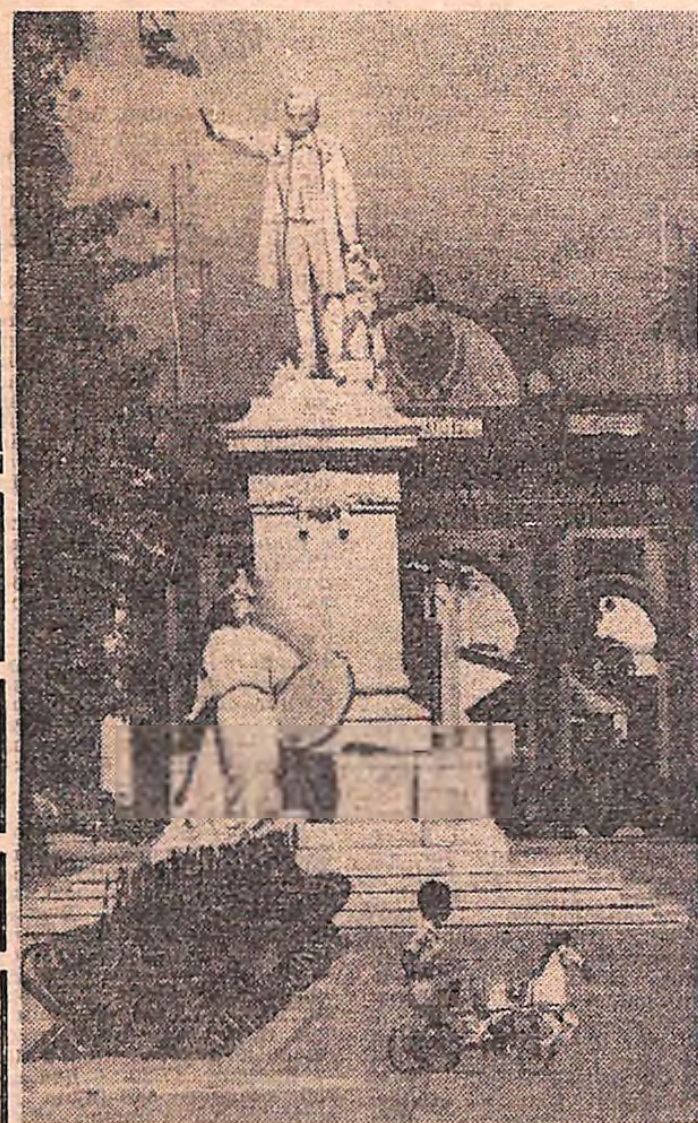
19-річний студент Алдон Мейс волів би жити в XIV чи XV віці. «Ось тоді дійсно було більше можливостей», — пише він. Чи ось що у відчай написала 17-річна дівчинка у відкритому листі до газети «Торонто стар»: «Я не можу отримати роботу через мій вік і відносно низьку освіту — я закінчила 8 класів. Я обійшла практично все місто в пошуках роботи, але безуспішно. Я не живу з батьками, оскільки вони цього не бажать, та й нічого хорошого мені це не принесе. Зараз я живу в будинку батьківного друга і повинна платити їм за проживання 30 доларів у тиждень».

Оскільки я не знайшла роботи, я не зможу розраховуватися з ними... В благодійних організаціях для дітей твердять, що я вже не дитина. В соціальному ж забезпеченні мені відмовлено на тій підставі, що я ще не повнолітня. Що ж робити їй?

Проблема зайнятості серед молоді в канадському суспільстві стоїть гостро. Вона потребує невідкладного рішення. Проте, щоб це стало реальним, з боку уряду вимагається не тільки правильне моральне сприйняття проблеми, але і політична воля і прагнення до її дійсного подолання.

Джеймс БЕЛФОР, канадський журналіст. (АПН).

Оттава.

1 СІЧНЯ КУБА СВЯТКУВАЛА 28-МУ РІЧНИЦЮ СВОЄЇ РЕВОЛЮЦІЇ

Місто Сьєнфугос — адміністративний центр однієї з кубинських провінцій, економіка якої бурхливо розвивається після революції. За роки народної влади тут збудовано понад 50 крупних промислових підприємств, десятки шкіл, лінарень, поліклінік, дитячих садків, клубів, спортивних комплексів. Активними темпами ведеться житлове будівництво. В даний час у провінції заводиться при допомозі Радянського Союзу два великих для майбутнього розвитку національної економіки індустріальних гігантів — перша на Кубі атомна електростанція і потужний нафтопереробний завод.

На знімку: на вулицях Сьєнфугоса.

Фото АПН — ТАРС.

ВІВТОРОК

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Гімнастика, 7.10 — Мультифільм, 7.20 — Музичний антракт, 7.30 — «Час», 8.05 — Мультифільм, 8.35 — Вперше на екрані ЦТ. Художній фільм «Тегеран-43». 1 серія, 9.50 — «Здрастуй, музико». Твори П. Гайдна виконує Великий дитячий хор ЦТ і ВР, 10.20 — Новини, 10.30 — Концерт народної татарської пісні, 10.35 — Зустріч школярів з бригадиром тваринників колгоспу ім. Т. Шевченка, депутатом Львівської обласної Ради народних депутатів Л. Пшеницького, 10.55 — Новини, 11.15 — Прем'єра художнього телефільму для дітей «Літні спогади про планету» 2 серія, 11.20

«Мій лапландський ітас». Музична передача з Фінляндії, 11.45 — «Проблеми — проблеми — рішення». Удосконалення системи оплати праці, 11.55 — Новини, 12.00 — Вперше на екрані ЦТ Художній фільм «Тегеран-43». 1 серія, 12.00 — «Час», 12.10 — «Дзеркало сцени». Театральний огляд, 12.30 — Сьогодні у світі, 12.35 — Музична передача за участю К. Готта «Сьогодні в мене важкий день».

▲ УТ

10.00 — Новини, 10.15 — Художній телефільм для дітей «Стара фортеця», 4 серія, 11.20 — Доброго вам здоров'я, 11.50 — Для дітей. Свято новорічної ялинки, 12.50 — Майстри гумору, 14.15 — Новини, 16.30 — Новини, 16.40 — Срібний дзвіночок, 17.00 — Концерт, 17.25 — Спитай себе, 18.00 — Інформаційний випуск, (Кіровоград), 18.10 — «Кіт у чоботях», (Вистава Кіровоградського обласного театру ляльок), 19.00 — Актуальна камера, 19.35 — Час висувати. Слідами наших висупів, 20.15 — «І образ манди», Літературно-музична композиція, 20.45 — На добраніч, діти, 21.00 — «Час», 21.40 — Художній фільм «Фантазія», 22.45 — Актуальна камера, Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.15 — Гімнастика, 8.35 — Прем'єра документального фільму «Відлуння зимових свят», 8.45 — «Будильник», 9.15 — Співає капела хорового товариства Камчатської області, 9.35 — Програма Астраханської студії телебачення, 10.35 — Концерт російського хореографічного фольклору, 11.35 — «Вісник за райдугу». Художній телефільм для дітей, 1 серія, 12.45 — «Потрібні люди», Художній телефільм, 14.40 — Документальний фільм «Лист із Нерюнгри», «І подарує земля», 15.15 — Новини, 17.45 — Новини, 18.00 — «Для всіх і для кожного», «Мода і ми», 18.35 — Баскетбол, Кубок Р. Корача, Чоловіки, «Спартак» (Ленінград) — «Шибенка» (Югославія), Кубок володарів кубків, Чоловіки, ЦСКА — «Хувентуд» (Іспанія), В перерві — 19.35 — Вечірня казка, 20.30 — Ритмічна гімнастика, 21.00 — «Час», 21.40 — «Мол вулиця», Художній телефільм, 22.55 — Новини.

СЕРЕДА

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Гімнастика, 7.10 — Мультифільм, 7.20 — «Співає і танцює молодість», 7.30 — «Час», 8.05 — «Тегеран-43», Художній фільм, 1 і 2 серії, 10.30 — Новини, 10.40 — Новини, 10.55 — «Хай завжди буде сонце», II Всесоюзний фестиваль самодіяльної творчості, 11.15 — Новини, 11.20 — Прем'єра документального фільму «Том: драма з відкритим фіналом», 17.40 — «Кампу-чіл: шлях відродження», Кінопарис, 17.55 — Держприймання: боротьба за якість, Зустріч з представниками Держстандарту СРСР у Концертній студії Останіно, 18.05 — «Співає Ярослав Євдокимов», Прем'єра фільму-концерту, 19.35 — Новини, 19.45 — Вперше на екрані ЦТ. Художній фільм «Тегеран-43», 2 серія, 21.00 — «Час», 21.40 — В гостях у журналі «Огонек», 22.50 — Сьогодні у світі, 23.05 — Світ і молоді.

▲ УТ

10.00 — Новини, 10.15 — Художній телефільм для дітей «Стара фортеця», 5 серія, 11.20 — Київське «Динамо» — Золота вершина, 12.35 — Художній телефільм «Сільва», 1 і 2 серії, Під час перерви — Новини, 16.30 — Новини, 16.40 — Срібний дзвіночок, 17.00 — «Пік, Пак, Пок», Вистави для дітей, 17.35 — Агропром.

▲ ЦТ (II програма)

8.15 — Гімнастика, 8.35 — «Великому кораблю», Документальний телефільм, 9.05 — «Повість про пана-

Актуальна камера, 19.35 — Кіномозаїка, 20.45 — На добраніч, діти, 21.00 — «Час», 21.40 — Молодіжна студія «Гарт», 23.15 — Актуальна камера, Вечірній випуск.

3 6 по 10
січня
1987 року

проблеми, пошук, 18.00 — Телефільм, 18.30 — Фільм-концерт, 19.00 — Актуальна камера, 19.35 — В Шекспіра, «Венеціанський купець», Вистава, 20.35 — Інформаційний випуск, (Кіровоград), 20.45 — На добраніч, діти, 21.00 — «Час», 21.40 — Продовження вистави «Венеціанський купець», 22.30 — Музична програма, 23.00 — Актуальна камера, Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.15 — Гімнастика, 8.35 — Прем'єра документального телефільму «Монологи на суспільній людині», 9.00 — «Умілі руки», 9.30 — Грає оркестр духових інструментів Великого театру СРСР, 9.50 — «Мамині школярі», 10.20 — «Чарівні фарби», Казки, 11.05 — Німецька мова, 11.35 — «Вісник за райдугу», Художній телефільм для дітей, 2 серія, 12.50 — Звучать народні мелодії, 13.20 — «Мол вулиця», Художній телефільм, 14.35 — «Погляд», Документальний телефільм про фотографів і фотографії, 15.05 — Новини, 17.45 — Новини, 18.00 — «Вас запрошує Катрі Хелена» (Фінляндія), 18.50 — Мультифільм, 19.15 — Баскетбольний огляд До підсумків турне радянських баскетболістів у США, 20.00 — Вечірня казка, 20.15 — «Майстерня природи і ми», Про науку біоіку, 20.45 — Якщо хочеш бути здоровим, 21.00 — «Час», 21.40 — Прем'єра художнього телефільму «Особливі обставини», 1 серія, 22.50 — «Побачення з Софійкою», Документальний телефільм, 23.10 — Новини

ЧЕТВЕР

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Гімнастика, 7.10 — Мультифільм, 7.20 — Музичний антракт, 7.30 — «Час», 8.05 — Мультифільм, 8.35 — «Тегеран-43», Художній фільм, 2 серія, 9.45 — Світ і молоді, 10.20 — Новини, 16.00 — Новини, 16.15 — Російська мова, 16.45 — Новини, 16.55 — Прем'єра художнього телефільму для дітей «Малі-кін і компанія», 1 серія, 18.00 — «Ми бажаємо щастя вам», Документальний телефільм про обслуговування населення на ленінградських підприємствах служби побуту, 18.30 — «Подумасмо разом», Додаток до передачі «До шістнадцяти і старші», 19.20 — Новини, 19.30 — «За словом — діло», «Вільний час — турбота кожного», 20.00 — «Для вас, ветерани», Концерт, 21.00 — «Час», 21.40 — «Казки Пушкіна», Фільм-концерт, Виконує народний артист СРСР О. Борисов, 22.35 — Сьогодні у світі, 22.50 — Фігурне катання, Чемпіонат СРСР, Парне катання, Довільний програма.

▲ УТ

10.00 — Новини, 10.15 — Художній телефільм для дітей «Стара фортеця», 6 серія, 11.20 — В опереті, як в опереті, 12.15 — Художній фільм «Дульсінєя Тобольська», 14.25 — Новини, 14.40 — Для дітей. Свято новорічної ялинки, 16.30 — Новини, 16.40 — Срібний дзвіночок, (Кіровоград на Республіканське телебачення), 17.00 — Концерт, 17.20 — Для дітей «Секрети акваріума, де житиме золота рибка», 17.45 — Екран пошани Українського телебачення, 18.00 — Інформаційний випуск, (Кіровоград), 18.15 — Сонячне коло, (Виступи художників колективу Кіровоградської СШ № 17), 18.55 — Наші довідки, (Кіровоград), 19.00 —

П'ЯТИНИЦЯ

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Гімнастика, 7.10 — Мультифільм, 7.20 — Народні мелодії, 7.30 — «Час», 8.05 — Прем'єра документального телефільму «Ці вам не іграшки», 8.30 — «У світі тварин», 10.00 — Новини, 16.00 — Новини, 16.15 — Виступи фольклорних ансамблів «Кобзарі» м. Вінниці, 16.25 — Прем'єра художнього телефільму для дітей «Малі-кін і компанія», 2 серія, 17.30 — Новини, 17.40 — «Автограф», Літературні вікторини для школярів, 18.55 — Наука і життя, 19.40 — Новини, 19.50 — Прем'єра художнього телефільму «І озирнувся подорожній», 21.00 — «Час», 21.40 — Зустріч з народною артисткою РРФСР Е. П'єхою, 22.10 — Сьогодні у світі, 22.25 —

Фігурне катання, Чемпіонат СРСР Чоловіки, Довільна програма, 23.25 — «Свято фантазії», «Театр моди французької фірми «Ніна Річі».

▲ УТ

10.00 — Новини, 10.15 — Виробнича гімнастика, 10.25 — Художній телефільм для дітей «Стара фортеця», 7 серія, 11.30 — Молодіжна студія «Гарт», 13.00 — «Мушкетери», Валет для дітей, Під час перерви — Новини, 16.30 — Новини, 16.40 — Срібний дзвіночок, 17.00 — Колектив і п'ятирічка, 17.30 — Камерний концерт, 18.00 — Інформаційна програма, (Кіровоград), 18.25 — Наші довідки, (Кіровоград), 18.30 — Концерт, 19.00 — Актуальна камера, 19.35 — Закон і ми, 20.10 — В майстерні художника, 20.45 — На добраніч, діти, 21.00 — «Час», 21.40 — Художній телефільм «Куди зник Фоменик», 22.55 — Актуальна камера, Вечірній випуск, 23.25 — Світ поезії.

▲ ЦТ (II програма)

8.15 — Гімнастика, 8.35 — «Лансид пісні», Фільм-концерт, 9.00 — Прем'єра документального телефільму «Федір Панафєров», 9.20 — «Особливі обставини», Художній телефільм, 2 серія, 10.30 — «Богені Шварц і його казки», 11.30 — «На графських руїнах», Художній фільм, 12.40 — Англі-

ська мова, 13.10 — «Подумасмо разом», Додаток до передачі «До шістнадцяти і старші», 14.00 — Концерт старовинної французької музики, 14.20 — Сторінки історії, «9 Січня», 15.05 — Новини, 17.45 — Новини, 18.00 — Прем'єра документального фільму «Колішній Семеновський плац», 18.20 — Сільська година, 19.20 — Із скарбниці світової музичної культури, Р. Шуман, Вональний цикл «Любов і життя жінки», «Дитячі сцени», 20.00 — Вечірня казка, 20.15 — Екологічний щоденник, 20.45 — Якщо хочеш бути здоровим, 21.00 — «Час», 21.40 — Екран зарубіжного фільму «Дивольська зброя», Художній фільм, 23.00 — Новини.

СУБОТА

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Гімнастика, 7.10 — Мультифільм, 7.20 — Музика, 7.30 — «Час», 8.05 — Мультифільм, 8.35 — «Людина і природа», 9.05 — «Чого і чому», Передача для дітей, 9.35 — Концерт радянської пісні, 10.00 — Свято новорічної ялинки в Кіровоградському палаці сільства, 10.45 — Народні мелодії, 11.00 — «Ватинівський день — субота», 12.30 — Танцює дитячий ансамбль «Золоте синечко», Паладу культури заводу ВЕФ, 13.00 — «Архангельський музикант», Документальний телефільм, 14.00 — «Снідружність», Тележурнал, 14.30 — Новини, 14.50 — «Для всіх і для кожного», 15.20 — До ювілею Великого Жовтня, «Історія немеркнучих радиків», «Комуніст», Художній фільм, 17.25 — Очевидне — неімовірно, 18.25 — Мультифільм, 18.35 — Прем'єра документального телефільму «Едуард Асадов. Віося, вірою, любов'ю», 19.25 — Новини, 19.30 — Концерт Українського народного хору ім. Г. Верьовки, 20.05 — Прем'єра художнього телефільму «Оголошено вбивство», (Англія), За однойменним романом А. Крісті, 1 серія, 21.00 — «Час», 21.40 — В суботу ввечері, «Вас запрошує Микола Озеров», 23.40 — Фігурне катання, Чемпіонат СРСР Довільний танець, 0.55 — Новини.

▲ УТ

10.00 — Новини, 10.15 — Ритмічна гімнастика, 10.45 — На хвилі дружби, 11.30 — Подільські візерунки, 12.10 — Доброго вам здоров'я, 12.40 — Новини, 13.00 — Для дітей, «Снігова королева», Вистава, 15.00 — Суботні зустрічі, 16.30 — Концерт, 17.45 — Для дітей. Новорічна фантазія, 18.15 — Гумористичні мініатюри, 18.45 — Скарби музею України, 19.00 — Актуальна камера, 19.35 — Прем'єра фільму «Такі далекі близькі дні», 19.55 — Наші гості, 20.45 — На добраніч, діти, 21.00 — «Час», 21.40 — Художній фільм «Оплески, оплески», 22.55 — Актуальна камера, Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.15 — Гімнастика, 8.35 — Грає П. Семенов (бали), 9.05 — Ритмічна гімнастика, 9.35 — «Зорепада», Художній фільм із субтитрами, 11.00 — Музична передача «Ранкова пошта», 11.30 — «На графських руїнах», Художній фільм, 12.45 — Світова художня культура, Драматургія М. Горького «Міщани», 13.35 — Екран пригодиного фільму «Вовк біле перо», Художній фільм, 14.55 — «Зустрічі для вас», Естрадна передача з Києва, 15.20 — «Веселі старті», 16.05 — Фестиваль... Конкурси... Концерти, 17.20 — Кінопанорама, Повторення передачі від 28 грудня, 19.05 — Музична мозаїка, 19.35 — «Вулиці і вулиці», 19.45 — Якщо хочеш бути здоровим, 20.00 — Вечірня казка, 20.15 — Баскетбол, Чемпіонат СРСР Чоловіки, «Спартак» (Ленінград) — ЦСКА, 21.00 — «Час», 21.40 — Не екрані — кінокомедія «Дівчата», 23.15 — Новини.

«СІВАЧ» ЗАПРОШУЄ!

Завтра в приміщенні редакції газети «Кіровоградська правда» (зал засідань) відбудеться чергове заняття міської молодіжної літературної студії «Сівач».

Початок о 18-й год

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

НАША АДРЕСА:

316050. МПС,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідальний секретар — 2-55-65; відділ редакційної роботи та внутрішнього зв'язу, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патристичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

Друківня імені Г. М. Дмитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кировоград, вул. Глінка, 2.